

Farské zvesti

Časopis Gréckokatolíckej farnosti
Zosnutia Presvätej Bohorodičky
v Humennom

Ročník: 11. Rok: 2018 Číslo: 11

Chráňme sa falošnej jednoty (z myšlienok pápeža Františka)

Existujú dve cesty: cesta pravej jednoty, ktorou nás chce viesť Ježiš a cesta falošnej jednoty, na ktorej sa ohovára, odsudzuje a nakoniec dochádza k rozdeleniu.

Ak v našom živote, v Cirkvi či v občianskej spoločnosti pracujeme v prospech jednoty, sme na ceste, ktorú vyznačil Ježiš.

Existuje však aj falošná jednota, ako u tých, čo obviňovali svätého Pavla. Na začiatku sa predstavujú ako jeden jediný obviňujúci celok.

Avšak Pavol, ktorý bol „bystrý“, ktorý mal ľudskú múdrosť a aj múdrosť Svätého Ducha, vrhol medzi nich „kameň rozdelenia“, hovoriac, že bol „predvolaný pred súd kvôli nádeji v zmŕtvychvstanie“.

Jedna časť tejto falošnej jednoty pozostávala zo saducejov, ktorí tvrdili, že neexistuje ani zmŕtvychvstanie, ani anjeli, ani duchovia, zatiaľ čo farizeji tieto veci vyznávali.

Pavol teda dokáže zničiť túto falošnú jednotu, ktorá „nemala súdržnosť“, pretože medzi nimi prepukla veľká hádka a zhromaždenie, ktoré ho obviňovalo, sa rozdeľuje.

Pri iných prenasledovaniach, ktoré Pavol znášal, zároveň vidieť, že ľud kričí bez toho, aby aspoň vedel, čo hovorí – a sú to práve „vodcovia“, ktorí diktujú, čo treba kričať.

Táto manipulácia ľuďom je tiež pohrdaním ľuďom, pretože ho premieňa z ľudu na masu. Je to prvok,

ktorý sa veľmi opakuje – už od počiatkov až podnes. Premýšľajme o tom.

Na Kvetnú nedeľu všetci jasajú: „Požehnaný ty, ktorý prichádzaš v mene Pánovom“. Nasledujúci piatok tí istí ľudia volajú: „Ukrižuj ho“. Čo sa stalo? Vymyli im mozgy, že veci sa majú inak. A ľud premenili na masu, ktorá ničí. To je metóda akou bol prenasledovaný Ježiš, Pavol, Štefan a všetci mučeníci a ktorá je veľmi používaná aj dnes.

Napríklad v občianskom či politickom

živote, keď chcú urobiť štátny prevrat – médiá začnú ohovárať ľudí, čelných predstaviteľov, a za pomoci klamstva a očierňovania ich pošpinia. Potom prídu konať spravodlivosť, odsúdia ich a nakoniec nastane prevrat. Je to prenasledovanie, ktoré bolo vidieť aj v dobe, keď sa ľudia na štadiónoch krikom dožadovali vidieť boj mučeníkov so zvermi či gladiátormi.

Rovnako, avšak v užšej miere sa to isté stáva v našich farských spoločenstvách, napríklad, keď dvaja či traja začínajú

kritizovať niekoho iného. A začínajú ho ohovárať... Vytvárajú falošnú jednotu pre to, aby ho mohli odsúdiť; sú si istí, že ho odsúdia. Odsudzujú ho v myšlienkach, vo svojich postojoch; potom sa rozdeľujú a ohovárajú jeden druhého, pretože sú rozdelení.

Preto je ohováranie vražedným postojom, keďže zabíja, znemožňuje ľudí,

likviduje ich povesť. Ohováranie je prostriedok, ktorý použili aj na Ježiša, aby ho zdiskreditovali a keď už je raz skompromitovaný, treba sa ho zbaviť

Myslíme na to veľké povolanie, ktorým sme boli povolaní: k jednote s Ježišom, s Otcom. A po tejto ceste musíme ísť – muži a ženy, ktorí sa zjednocujú a ktorí sa vždy snažia napredovať po ceste jednoty. Nie však tých falošných jednôt, ktorým chýba podstata, a ktoré slúžia len ako ďalší krok na odsúdenie ľudí a na presadenie záujmov, ktoré nie sú naše – sú záujmami kniežata tohto sveta, a ten chce ničenie. Nech nám Pán dá milosť kráčať vždy po ceste pravej jednoty.

Prešovská archieparchia v dejinách

(historické súvislosti vývoja územia Prešovskej archieparchie)

Prešovská eparchia v rokoch

1950 - 1968

Gréckokatolícka cirkev bola nútená v roku 1950, ako následok likvidácie, úplne zmeniť formu svojej existencie a začalo sa najtemnejšie obdobie východných katolíkov byzantského obradu v celej ich doterajšej histórii.

Cirkev nielenže nemohla vydávať svoje liturgické knihy, ale nemohla praktizovať ani verejnú bohoslužbu. Všetok cirkevný majetok bol prevedený na pravoslávnu cirkev. Drvivá väčšina kňazov zásadne nesúhlasila s prechodom na pravoslávie. Napriek často aj aktívnemu odporu veriacich boli títo kňazi zo svojich farností násilne odvedení a internovaní v kláštoroch v Podolínci a Hlohovci. Mnohí boli uväznení, napokon vysídlení do Čiech a na Moravu, kde museli vykonávať najťažšie robotnícke práce.

Úradne gréckokatolícka cirkev prestala jestvovať a meno „gréckokatolíck“

bolo dokonca vymazané aj zo slovníkov. Gréckokatolícki veriaci sčasti prešli na latinský obrad, iní aspoň navonok prijali pravoslávie, neidentifikujúc sa však s ním. V mnohých obciach sa v nasledujúcich rokoch veriaci stretávali sami bez kňaza, aby sa modlili, krstili svoje deti, pochovávali svojich zosnutých. Keďže nemali možnosť kontaktu s katolíckym kňazom, odmietli akýkoľvek kompromis a v očakávaní lepších čias uzatvorili svoj náboženský život do rodinného prostredia.

Neohrozené, hrdé postoje mnohých gréckokatolíkov v týchto najťažších časoch sú svetlým príkladom vernosti svojej cirkvi a stali sa základom jej ďalšej existencie.

Charakteristika obdobia po roku

1968

V roku 1968 dochádza v spoločnosti k demokratickým zmenám a k slovu sa

*Tvoje z tvojho
tebe prinásame...*

začínajú hlásiť aj gréckokatolíci. Dňa 10. apríla 1968 sa v Košiciach stretlo 133 gréckokatolíckych kňazov, ktorí prehlásili Prešovský sobor za protiústavný a Rezolúciou gréckokatolíckeho duchovenstva žiadali obnovenie gréckokatolíckej cirkvi.

Počas tzv. „Pražskej jari“ bola Gréckokatolícka cirkev vládnym nariadením č. 70/1968 Zb. zo dňa 13. júna 1968 obnovená. Pravoslávna cirkev však vrátila len niekoľko objektov, ktoré patrili do roku 1950 gréckokatolíkom. Z internácie sa vrátili kňazi, ktorí sa pustili do dušpastierskej práce. Biskup Vasil' Hopko sa ujal vedenia eparchie. Keďže však dlhoročné väzenie zanechalo na jeho zdraví stopy, Svätá stolica vymenovala o. Mons. Jána Hirku za ordinára a apoštolského administrátora s právami rezidenčného biskupa.

Legalizácia a znovuzrodenie Gréckokatolíckej cirkvi bolo jedným z mála trvajúcich výsledkov krátkého politického uvoľnenia v roku 1968.

Obdobie tzv. „normalizácie“, čiže zosilnenia komunistického režimu v sedemdesiatych rokoch, prežila Gréckokatolícka cirkev pod prísny dozorom a kontrolou štátnych orgánov. Napriek tvrdým podmienkam však

gréckokatolícka cirkev vnútorne rástla a rozvíjala sa. O udeľovanie kňazských svätení sa v tom čase starali biskupi Križevackej eparchie z Juhoslávie. Kandidáti kňazstva sa pripravovali v latinskom seminári v Bratislave, pričom ich počet vláda obmedzovala.

Zmena politickej situácie mala za následok začiatok uplatňovania požiadaviek II. Vatikánskeho koncilu (1962-1965) aj na území Prešovskej eparchie v liturgickej oblasti. Aj keď cirkev dosiahla určitý stupeň slobody, celkovo sa v liturgickej oblasti nachádzala v neľahkej situácii.

Roky totalitného režimu, roky likvidácie, prenasledovania gréckokatolíckej Cirkvi mali za následok strácanie autentickosti a odklon od starootcovských tradícií. Častá konfrontácia s rímskou bohoslužbou v tomto období mala za následok odsúvanie, ba dokonca odbúravanie východných zvláštností ako niečo neprijateľné pre katolícku cirkev.

Preto výzva II. Vatikánskeho koncilu k lepšiemu prehĺbeniu chápania nesmierneho bohatstva východných tradícií, ich ochrana a odovzdanie všetkým veriacim, bola výborným odrazovým mostíkom v období obnovy Gréckokatolíckej Cirkvi na Slovensku.

Náuky v Cirkvi

(Je to záležitosť iba kňazov, či aj niekoho iného?)

Často my kňazi počúvame reči, že je veľmi dôležité venovať náležitú pozornosť náukám. Mám na mysli nielen predmanželské nauky snúbencov, ale aj prípravu detí na Sviatosť pokánia a zmierenia a Slávnostné sväté prijímanie. Mnohí ľudia (zvlášť rodičia) pripisujú priam zázračnú moc týmto náukám, ktoré majú pripraviť ich deti či už na prvú spoveď alebo do manželského života (*... len nech ich kňaz dobre pripraví... len nech im prehovorí do duše... len nech si zamilujú spoveď... len nech ich vystríha pred nástrahami v manželstve...*)

Aká je vlastne pravda? Naozaj závisí šťastie detí po spovedi a slávnostnom prijímaní, či šťastie manželov od „úspešnosti“ absolvovaných náuk? Od koho sa vlastne očakáva, že najlepšie pripraví deti a mladých ľudí na prijatie týchto sviatostí v ich živote?

Prijmite toto moje zamyslenie ako slová, ktoré vychádzajú z môjho vnútra po 21-tich rokoch môjho kňazského života.

Prenesme sa do rodiny a do rodinného života.

Kedy sú rodičia v rodine šťastní? No predsa vtedy, keď vidia šťastné svoje deti!!!! Vtedy zabúdajú na všetky ťažkosti,

sebazapierania, obety, kríže a námahy v svojom živote. Nie je však správne, aby sa deťom všetkom dovoľovalo a tolerovalo, len aby boli šťastné! Takýto stav totiž vedie k sebecku, egoizmu a tieto vlastnosti sú neskôr v ich živote prekážkou harmonického života. Teda už v rodine by sa rodičia mali zamerať vo výchove detí na náročnosť na seba a nie na iných. Je potrebné vedieť nielen prijímať, ale aj podeliť sa, obdarovať, prejaviť vďaku. Nikdy si však nemožno pozornosť a lásku detí kupovať!!! Je to však v dnešnom svete veľmi bežné.

Ďalším negatívnym javom dnešnej rodiny je to, že výchovu rodičia prenášajú na iné subjekty: školu, ulicu, rôzne centrá, Cirkve... K tomu sa pridruží televízia, hudba, kultúra, spolužiaci...

Rodičovskú výchovu však nikto a nič nenahradí!!! Rodičia nesmú hovoriť (opäť ako je to bežné v dnešnej dobe), že na deti nemajú čas. Veď sa predsa musia starať, aby im nič nechýbalo v živote a boli šťastní! Opakujem ešte raz: Rodičovskú výchovu nikto a nič nenahradí! Rodičia si musia uvedomiť, že všetko je druhoradé v porovnaní s rodičovskou výchovou. Kto zanedbá nejaké obdobie vo výchove

svojich detí, veľmi ťažko ho neskôr dostihne.

Dôležitou súčasťou výchovy v rodine je aj výchova k čnostnému kresťanskému životu. Ak ju rodičia praktizujú, tak je v rodine cítiť život modlitby a konkrétnych skutkov lásky. Skutočná výchova to nie sú iba príkazy, zákazy a obmedzenia (*toto nesmieš... toto je hriech... toto sa mi nepáči... tam nechod'... toto viac nerob...*), ale predovšetkým trpezlivosť v rozhovoroch, v ktorých sa poukazuje na klady a zápory, prednosti a nedostatky v konkrétnych aktivitách a prejavoch detí.

Keď tak premýšľam nad výchovou detí v súčasnej dobe, napadá ma prirovnanie: život dnešných detí je podobný autu so silným motorom, ale bez brzd. Mnohí mladí ľudia (ale už aj deti), ktorí nemajú základy výchovy od svojich rodičov, sa v živote rútia do mnohých ťažkých a nešťastných rozhodnutí a situácií. Je to však aj výsledok výchovy, kde rodičia zabúdajú na Boha.

V koľkých rodinách sa viac času venuje všetkému možnému, len nie duchovným záležitostiam? Ako často počuť z úst rodičov rôzne výhovorky a ospravedlnenia (*... dieťa je už predsa dospelé... dieťa už nepočúva, má vlastný rozum a tak mu nemôžem rozkázať... veď nech sa sám rozhodne... je to jeho*

život....)? A mladí ľudia zasa zabúdajú, že sa dá žiť aj ináč ako v zhone po príjemných radoostiach, tak materiálnych, ako aj citových. Škoda, že v tom čase mnohí mladí zabúdajú na modlitbu, Eucharistiu a Božie Slovo. Veľká škoda.

Vráťme sa z rodiny k náukám. Pre náuky vo všeobecnosti platí, že deti a mládež počas náuk prehlbujú osobnú vieru a znovu objavujú hodnoty sviatostí a života modlitby. Úlohou kňazov je počas týchto náuk už iba viesť deti a mládež k prehĺbeniu kresťanskej náuky, ktorú získali počas výchovy od svojich rodičov.

Cítite v tejto chvíli, že samotná príprava na prijatie Sviatosti zmierenia a pokánia, či Sviatosti manželstva má základy v samotných rodinách týchto detí a mladých ľudí? Že práve rodičia sú prví a najdôležitejší katechéti svojich detí?

Nepodceňujme túto skutočnosť, úlohy sú totiž rozdelené veľmi jasne. Rodičia majú dať svojim deťom základy viery, ktorá sa počas jednotlivých etáp prípravy (za asistencie kňaza) prehĺbi a stane sa základom šťastného a požehnaného života.

Nech Boh požehnáva všetkých rodičov odvahou a trpezlivosťou pri výchove svojich detí.

S úctou

o. Miroslav

Liturgický program

Liturgický program po 2. nedeli po Päťdesiatnici

od 04.06. do 10.06. 2018

Pondelok 04.06.	Sv. Metrofanés, konštantínopolský patriarcha	06:30 sv. lit. (csl.) † Ján, Mária, Ján, Vanda, Ján 18:00 sv. lit. (slov.) † Marta, Ján, Anna, Ján
Utorok 05.06.	Sv. hieromučeník Dorotej, týrsky biskup	06:30 sv. lit. (csl.) † Štefan, Mária, Michal, Ján... 18:00 sv. lit. (slov.) † Mária, Martin, Anna, Dušan
Streda 06.06.	Prep. otec Bessarión Divotvorca	06:30 sv. lit. (csl.) † Ján, Helena, Andrej, Mária 18:00 sv. lit. (slov.) † Adam, Helena
Štvrtok 07.06.	Sv. hieromučeník Teodot Ankyrský	06:30 sv. lit. (csl.) † Zuzana, Ján, Anna, Ján 17:00 Veľká večiereň 18:00 sv. lit. (slov.) † Fedor, Mária
Piatok 08.06.	Najsladšieho Pána, Boha a Spasiteľa Ježiša Krista Milujúceho ľudí mirovanie, voľnica	06:30 Utierenň 07:30 sv. lit. (csl.) * Renáta s rod. 16:30 sv. lit. (slov.) * za farnosť 18:00 sv. lit. (slov.) * Miroslav, Miloslava, Lenka...
Sobota 09.06.	Presvätá Bohorodička spolutrpiteľka	06:30 sv. lit. (csl.) † Mária, Michal, Mária, Michal 17:00 Veľká večiereň 18:00 sv. lit. (slov.) † Daniel (panychída)
Nedeľa 10.06.	3. nedeľa po Päťdesiatnici Sv. hieromučeník Timotej, pruský biskup hl. 2	07:30 sv. liturgia (slov.) * Lucia, Tomáš 09:00 sv. liturgia (csl.) * za farnosť 11:00 sv. liturgia (slov.) * Dušan, Zuzana 17:15 Večiereň 18:00 sv. lit. (slov.) * Helena

Liturgický program

Liturgický program po 3. nedeli po Päťdesiatnici

od 11.06. do 17.06. 2018

Pondelok 11.06.	Sv. apoštoli Bartolomej a Barnabáš	06:30 sv. lit. (csl.) 18:00 sv. lit. (slov.)	* Júlia, Peter, Pavlína † Andrej, Andrej, Marián
Utorok 12.06.	Prep. otec Onufrios Veľký Prep. otec Peter Athosský	06:30 sv. lit. (csl.) 18:00 sv. lit. (slov.)	* Marcel, Filip * Mária s rod.
Streda 13.06.	Sv. mučenica Akvílina Sv. Trifylios, biskup cyperskej Leukosie	06:30 sv. lit. (csl.) 18:00 sv. lit. (slov.)	† Pavel, Mária, Margita † Štefan, Jozef, Gabriel...
Štvrtok 14.06.	Sv. prorok Elizeus Sv. Metod, konštantínopolský patriarcha	06:30 sv. lit. (csl.) 18:00 sv. lit. (slov.)	* Marcel, Filip * Miroslav
Piatok 15.06.	Sv. prorok Amos. zdržanlivosť od mäsa	06:30 sv. lit. (csl.) 18:00 sv. lit. (slov.)	† Júlia, Juraj, Ján, Anna † Štefan, Mária
Sobota 16.06.	Sv. Tychón Divotvorca, amatunský biskup Farský deň vo farnosti	06:30 sv. lit. (csl.) 17:00 Veľká večiereň 18:00 sv. lit. (slov.)	† Anna, Andrej, Fedor * Anna
Nedeľa 17.06.	Sv. mučeníci Manuel, Sabel a Izmael hl. 3	07:30 sv. liturgia (slov.) 09:00 sv. liturgia (csl.) 11:00 sv. liturgia (slov.) 17:15 Večiereň 18:00 sv. lit. (slov.)	* Anna, Ján * za farnosť * Ján, Anton, Tobiáš, Ján, Tadeáš * Martin

Sviatok Najsladšieho Pána, Boha a Spasiteľa Ježiša Krista, Milujúceho Ľudí (liturgický kalendár)

Sviatok Najsladšieho Pána, Boha a Spasiteľa Ježiša Krista, Milujúceho Ľudí – ľudovo sviatok *Božského srdca* sa zrodil a rozvíjal v Západnej Cirkvi.

Úcta Božského srdca dala podnet k vzniku mnohých pobožností a zavedeniu tohto sviatku do liturgického kalendára.

Ozajstná úcta Božského srdca začala v 17. storočí vo Francúzsku, kde sa rehoľnici sv. Márie Margite Alacoque niekoľkokrát zjavil Ježiš Kristus, ukázal jej svoje láskou horiace srdce k ľudskému pokoleniu a vyzval ju, aby začala šíriť úctu jeho srdca.

Vo Svätom písme je srdce symbolom vnútorného života, toho, ktorý možno navonok zostane bez povšimnutia. Boh skúma srdce človeka (porov. Ž 7, 10). V Písme srdce „rozvažuje“, „myslí“, „rozhoduje sa“, zhrňuje sa tu to, čomu dnes hovoríme duševný život. V srdci spravodlivého potom prebýva Boh, srdce je chrámom Svätého Ducha (porov. 1 Kor 3, 16); srdce je teda stredom duchovného úsilia.

Podľa zjavenia sv. Margite Márii Alacoque sa vypočítava *Dvanásť*

prisľúbení Ježišovho Srdca, ktoré dal Ježiš tým, ktorí uctievať jeho Srdce:

1. Dám im všetky milosti potrebné ich stavu.
2. Uvediem pokoj do ich rodín.
3. Poteším ich v utrpení.
4. Budem ich útechou v živote a zvlášť v smrti.
5. Vylejem hojné požehnanie na ich prácu.
6. Hriešni nájdu v mojom srdci prameň, nesmierny oceán milosrdenstva.
7. Vlažní sa stanú horlivými.
8. Horliví dospejú k veľkej dokonalosti.
9. Požehnám všetky miesta, kde bude vystavený a uctievaný obraz môjho srdca.
10. Kňazom dám milosť pohnúť i najzatvrdnutejšími srdcami.
11. Mená tých, ktorí budú rozširovať túto pobožnosť, budú zapísané v mojom srdci a nikdy sa odtiaľ nevymažú.
12. Z hojnosti milosrdenstva môjho Srdca ušetrí moja všemohúca láska milosť pokánia na konci života tým, ktorí pristúpia k sv. prijímaniu v prvý piatok mesiaca a po deväť ďalších mesiacov. Nezomrú v mojej nemilosti bez prijatia sv.

sviatosti. Moje Srdce im bude záštitou a pevným útočiskom v poslednej hodine

Táto úcta Božského srdca bola po skromných začiatkoch a prvotných ťažkostiach v roku 1856 pápežom Píom IX. rozšírená na celú Cirkev. Dňom Božského srdca sa stal piatok po druhej nedeli po Päťdesiatnici. Pápež Pius XII. v roku 1956 z príležitosti storočnice sviatku, položil v encyklike dogmatický základ úcty opierajúc sa o Sväté Písmo, sv. Otcov a liturgické pramene.

Podstatou a cieľom rôznych pobožností a modlitieb k Ježišovmu Srdcu je úplne sa dať k dispozícii Ježišovej láske, dovoliť, aby si nás získala a cez nás pôsobila, aby sme sa aj sami stali plameňmi v jej žiare.

Ako je to s týmto sviatkom v našom obrade?

V Ríme bol už v roku 1892 schválený text *akatistu*, teda hymnickej pobožnosti, typickej pre byzantský obrad, venovaný úcte Božského Srdca. V roku 1903 boli schválené aj ostatné liturgické časti. V Lvovskej metropolii schválili pobožnosť k Božskému Srdcu v roku 1903 a 1911. Ordinariát Peremyšľskej eparchie aproboval roku 1922 *Moleben k úcte*

Božského Srdca. Podobne tomu bolo aj u neslovanských východných katolíkov. Už od roku 1893 existuje Akatist k Božskému Srdcu v gréčtine, ktorý bol neskôr preložený aj do arabčiny.

Veľký ukrajinský metropolita Andrej

Šeptyckyj publikoval v roku 1940 dekrét arcibiskupského konzistória na túto tému. Vyslovene v ňom uvádza: „*Nasledujúc príklad latinskej cirkvi, aj my zavádzame, vychádzajúc z už existujúceho zvyku, sviatok Božského Srdca. Je pravda, že ani ordinariát, ani biskup, ani arcibiskupské konzistórium nemôžu*

zavádzať nové sviatky, ale majú právomoc neprekážať tým, ktoré boli zavedené zvykom. V tomto zmysle aj naše arcibiskupské konzistórium môže mlčky schváliť prax, ktorá je už zavedená v kláštoroch Rádu svätého Bazila a v mnohých farských chrámoch.“

Roku 1944-45 bol v Ríme schválený nový formulár sviatku v staroslovienčine. Nepoužíva sa v ňom označenie „Božské Srdce“ a vynecháva sa aj zmienka o zjaveniach sv. Margite Márii Alacoque. Súčasne sa prikazuje svätiť tento sviatok v piatok po druhej nedeli po zoslaní Svätého Ducha.

Zábavník

(niečo na odreagovanie)

Ide misionár po púšti a oproti nemu lev.

Misionár:

- Ó Pane, daj tomuto levovi kresťanské
cítienie.

Lev zrazu zdvihne laby k nebu a hovorí:

- Ďakujem ti Pane, za toto jedlo, ktoré teraz
požívať budem.

Farár hovorí veriacim na liturgii:

- Drahí veriaci!

- Mám pre vás jednu dobrú správu a jednu zlú
správu. Tá dobrá je, že máme dosť peňazí na
opravu chrámu. Zlá správa je, že tieto peniaze
sú vo vašich vreckách.

Je ráno po svadbe v Káne Galilejskej, kde Ježiš
premenil vodu na víno.

Hostia sa pomaly prebúdzajú, väčšina z nich sa
drží za hlavu a bolestne stoná. Jeden z nich, zjavne
ešte veľmi veselý a podgurážený, prosí: „Mám veľký
smäd. Skočte niekto po vodu...“

Dlho sa nikto nemá k činu, tak sa postaví Ježiš,
že vodu prinesie. Vtedy celý dav svorne skríkne:
„Nie! Ty už nechod' po vodu...“ ☺

Farár sa sťažuje:

- "Kostol je prázdny, niet tu ani
človečika, ani organista neprišiel.
Kto dnes bude hrať?"

- "Naši s Kanadou," pohotovo hovorí
miništrant.

Moderný človek.

Ježiš zmenil váš život.

Chcete uložiť zmeny?

Brepty z našich chrámov:

Jedných ustanovil za apoštolov, iných za **evanjelikov** (*evanjelistov*)...

Do Ríma nosíme čižmy (*Dorino sima činmi*)...

Srdce revúci (*srdcervúci*) nárek...

Tých troch **evanjelikov** (*evanjelistov: Mt, Mk, Lk*) nazývajú synoptikmi...

Agapé, satanas! (*Agapé - hody lásky u prvých kresťanov, správne je Apage*)

Ili kohó **okurich** (*ukorich*)...

Kontakt

Adresa: Gréckokatolícka cirkev
Farnosť Zosnutia Presvätej Bohorodičky
Osloboditeľov 28, 066 01 Humenné

Telefón: kancelária: 057/ 775 3628

Web: www.grkathe.sk

E-mail: úrad: humenne@grkatpo.sk

farár: ilkomirko@gmail.com

kaplán: pavoolster@gmail.com

Úradné hodiny na farskom úrade

Pondelok:	8.00 - 10.00	- - -
Utorok:	- - -	14.30 - 16.00
Streda:	8.00 - 10.00	14.30 - 16.00
Štvrtok:	- - -	14.30 - 16.00
Piatok:	8.00 - 10.00	- - -

Na prvý piatok, štátne a cirkevné sviatky je kancelária zatvorená!

Ak žiadate o krst

Krst nahlási jeden z rodičov **aspoň 2 týždne** vopred, prípravu (náuku) **odporúčame ešte pred narodením dieťaťa**. Ak bývate minimálne **3 mesiace mimo našu farnosť**, zabezpečte si ku krstu dieťaťa aj **písomné dovoľenie od kňaza**, kde **aktuálne bývate**.

Ak žiadate o sobáš

- 1) a máte všetky iniciačné sviatosti – krst, myropomazanie, sväté prijímanie – minimálne **3 mesiace vopred**,
- 2) ak niektorá z iniciačných sviatostí Vám chýba - minimálne **6 mesiacov vopred**,
- 3) ak bývate minimálne **3 mesiace mimo našu farnosť**: zabezpečte si prípravu (náuky), príp. aj cirkevnú sobášnu zápisnicu s náležitosťami a dovoľenie kňaza, kde aktuálne bývate.

Ak žiadate o výpis z matriky: krstný, resp. sobášny list

Krstný, resp. sobášny list je možné vyžiadať si osobne, telefonicky, či mailom.

Užitočné telefónne čísla

Zaopatrovanie (non-stop): 0907 323 733

Charita a sklad solidarity: 057 775 69 93

Gymnázium sv. Jána Zlatoústeho: 057 778 33 98

FARSKÉ ZVESTI

Informačno-formačný časopis farnosti Zosnutia Presvätej Bohorodičky v Humennom

Dobrovoľný príspevok (tlač 1ks = 0,20 €)

IBAN farnosti: SK3009000000000086909038

Pre vnútornú potrebu vydáva: Gréckokatolícka cirkev, farnosť Humenné.

Texty článkov neprešli gramatickou úpravou.

Zodpovední za vydanie: **o. Miroslav Il'ko, o. Pavol Dancák ml.**